

Butlletí de novembre de 2019

2. La Salvació vista com a Alliberament

Cada Època té la seva pròpia forma d'expressió, i el seu concepte propi d'allò que el poble necessitava per damunt de tot i per allò que hauria d'estar lluitant. A l'època del Nou Testament, molts pobles, especialment els gentils, estaven en recerca de quelcom que anomenaven SALVACIÓ (p. Ex, les religions basades en el misteri); a l'Edat Mitjanam, es descrivia la meta final dels éssers humans com a LA FELICITAT (ben-aurança); en altres temps, la necessitat màxima va ser designada de diverses maneres: REDEMPCIÓ, PERDÓ, SAVIESA, PROGRÉS, JUSTÍCIA, DESENVOLUPAMENT, etc. Avui, per a un nombre cada vegada més gran de persones, l'ideal i el destí de la raça humana és concebut com a INDEPENDÈNCIA o ALLIBERAMENT.

Alliberament és un terme que ja es va usar a l'antiguitat. Buda proposa les seves idees religioses com a mitjà d'alliberament. I en diversos llocs de la Bíblia podem trobar referència a independència, llibertat i alliberament com a quelcom que Déu dóna al seu poble. Avui, alguns pobles encara lluiten per la salvació, la redempció, el desenvolupament, etc., però a cada era o cultura hi ha generalment un terme predominant per expressar l'ideal humà; i avui, aquest terme és alliberament.

Dins l'àrea política, tenim moviments d'alliberament i exèrcits d'alliberament, en el camp econòmic tenim la lluita dels obrers per l'alliberament. En el camp de la psicologia, del condicionament social i del creixement personal ens esforcem per tornar-nos persones alliberades. Alguns lluiten per alliberar-se de sentiments d'inferioritat (concienciació del negre), altres per l'alliberament sexual. I per últim però de menor importància ve l'alliberament de la dona, la necessitat que senten les dones d'alliberar-se de la dominació masculina.

No hi ha cap raó perquè no descriguem la salvació que Jesús ens porta com a alliberament. Jesús és el nostre alliberador, aquell que porta un alliberament veritable i genuí: alliberament polític, econòmic, racial, personal i de la dona. ¿És aquest alliberament simbolitzat pel Regne

de Déu totalment diferent de totes aquestes formes d'alliberament, o està en certa manera , íntimament relacionada amb elles?

La resposta és que el Regne de Déu o l'alliberament diví és transcendent, cosa que la fa diferent en dos sentits, de totes les altres formes d'alliberament:

- a) L'alliberament transcendent és TOTAL, mentre que les altres formes d'alliberament són parcials;
- b) L'alliberament transcendent és considerada com una gràcia o un do de Déu i no simplement com una realització humana

a) ALLIBERAMENT TOTAL

En Jesús, Déu ens ofereix un alliberament total, l'alliberament de tota la persona, l'alliberament de tot i de qualsevol cosa que ens esclavitzi. Si això és cert, l'alliberament diví INCLOU l'alliberament polític, l'alliberament del negre i de la dona, l'alliberament psicològic i qualsevol altra forma d'alliberament que es pugui imaginar. En altres paraules, l'alliberament diví no és una forma d'alliberament paral·lel a totes aquestes formes; l'alliberament diví són TOTES aquestes formes d'alliberament juntes a més de qualsevol altra que pugui sorgir en el futur o qualsevol altra de la qual encara no tinguem consciència. L'ideal del Regne de Déu és l'ideal d'un alliberament complet, total i perenne, un alliberament que inclou, i per tant, transcendeix totes les altres formes d'alliberament.

Pecat

La raó per la qual l'alliberament del Regne de Déu és total o transcendent, mentre que les altres formes són parcials i incompletes, és que Jesús va al fons de la qüestió. Ell ataca la causa fonamental de totes les formes de dominació, d'opressió i d'esclavitud. I l'arrel de totes les formes de no-alliberament és el PECAT. Totes les formes de subjecció, des de l'esclavitud institucionalitzada del passat fins la dominació política del present, o qualsevol forma possible d'opressió en el futur, no són més que una conseqüència del pecat.

Un dels més lamentables malentesos del passat recent, una de les raons més significatives par la qual l'alliberament cristià ha semblat irrellevant, és que, amb excessiva freqüència, els cristians parlaven sobre l'alliberament del pecat però s'oblidaven de l'igualmente necessari alliberament de les conseqüències del pecat en el món. El resultat fou que, mentre els cristians parlaven només sobre l'alliberament del pecat, altres van haver d'organitzar moviments per alliberar el poble de les conseqüències del pecat, com ara estructures injustes, opressió política, dominació masculina, pobresa, fam, etc.

Allò que necessitem descobrir, per a nosaltres mateixos és la relació molt íntima entre EL PECAT I LES CONSEQÜÈNCIES DEL PECAT. Pecat, diem nosaltres, és una ofensa a Déu. Això és correcte. No obstant cal que recordem que els nostres pecats no poden fer mal al mateix Déu, ens separen de la nostra relació amb Ell. Els nostres pecats ens fan mal a nosaltres, al mateix pecador i a altres persones., i això és el que ofen a Déu. Un pecat és qualsevol acte que perjudica les persones i la pròpia persona que el comet i a altres. Aquest mal o patiment, que és la conseqüència de cada un i de tots els pecats (inclòs el pecat original d'Adam i Eva), pot perdurar per segles, pot contiuar per segles, pot continuar per molt temps després que el pecat hagi estat comès.

Coses importants a observar aquí.

- a) El pecat d'una persona o d'un grup de persones pot tenir conseqüències perjudicials per a moltes altres persones que no són, elles mateixes, culpables del pecat. Així, hi ha milions de persones en el món, avui, que pateixen fam, pobresa, opressió, etc., per caujsa de l'avarícia, l'egoisme i la injustícia d'altres persones. Milions de persones necessiten ésser alliberades, no només dels seus propis pecats, sinó dels pecats d'aquells que els oprimeixen, o millor, de les conseqüències dels pecats d'altres.
- b) Una altra cosa important a observar és que hi ha milions de persones en el món, que avui pateixen no només per causa d'actes pecaminosos practicats per altres, sinó també per causa dels pecats d'omissió d'aquells que podrien fer alguna cosa però que trien no fer res. Els pecats per omissió també tenen conseqüències devaastadorament perjudicials pel poble. Dirà Pau: al qui sabent fer el bé no el fa, li és comptat com a pecat.

Calendari

NOVEMBRE	3	10		17	24
Estudis	Carlos Curiel	No n'hi ha		No n'hi ha	No n'hi ha
Presidir	Rafael Badia	Antonio Carbonell		Javi Pérez	Marta Sais
Predicar	Carlos Curiel	José R. Esturo		Carlos Curiel	Jaume Triginé
Anuncis	Sergi Vargas	Sergi Vargas		Sergi Vargas	Sergi Vargas
Oració	31 Grups de Jesús	7 Grups de Jesús	14 Grups de Jesús	21 Grups de Jesús	28 Mireu a "Activitats"

Activitats

Dia 28 a les 20:00h Gràcia sobre Gràcia, oració, a Travessia St. Antoni

Dies 29/11 a l'1/12, Conferències de les Assemblees de Germans:

Dia 29 a Terol a las 20h

Dia 30 de 10 a 13h a Terol, per a ancians i responsables

Dia 30 a las 18h a Trèvol

Dia 1 a las 18h a Trèvol

Santa Cena

Passar els símbols: Mercè – Salvador; Elisa – Carmen G.

Copa: Javi M.- Antonio

Aniversaris

Dia 1, Pilar Miravete; Dia 6, Esther García; Dia 8, Carlos Hiberio Rosique; Dia 9, Conchita Solà; Dia 11, Pilar Vicente; Dia 20, Beti Llamas; Dia 21, Antonio Carbonell; Dia 22, César Cabeza; Dia 29, Samuel Sais; Dia 30, Trini González

Temes d'oració

• Malalts:

Matilde Gómez, Montserrat Ribas, Elvira Galarza, Manuel Hernández, Eve (mare de Carlos), María Rived, Jordi Cortés, Pilar Vicente, Pere Vargas, Daniel Gassó, Montserrat Soler, Santiago Giordano, Margarita Urrutia, Lluïsa Ventura, Paquita Castillo.

- Residència d'ancians 'BET-SAN': Fernando Manobens.
- Llar d'ancians 'BETÀNIA' de Santa Coloma: Eduard Urrutia, Joan Miró.
- L'Església de Terol.
- El Consell Pastoral

Llibres recomanats

Una teologia arrodillada e indignada

F. Javier Vitoria Cormenzana, *Sal Terrae*, 2013.

Com a subtítol té: “*Al servicio de la fe y la justicia*”. El pròleg està escrit pel famós teòleg de l'alliberament peruà Gustavo Gutiérrez. Aquesta obra fou programada per commemorar el 30è aniversari de la creació del Centre d'Estudis Cristianisme i Justícia promogut pels jesuïtes de Catalunya, que té com a objectiu “donar resposta a la tasca prioritària <del servei de la fe i la promoció de la justícia>, a través d'una *reflexió social* i teològica que analitza amb rigor, denuncia des del compromís i proposa alternatives, la institució ha pretès contribuir a la transformació de les realitats generadores d'injustícies, per avançar cap a un món més humà i just, i una església que serveixi més als pobres” (p.17).

Cristianisme i Justícia va demanar a l'autor que sistematitzés i sintetitzés la producció teològica del Centre de tots aquests anys, i malgrat que ell pertany al seu Consell directiu, no és jesuïta, considerant que aquesta petició és un gest de confiança cap a ell i els està molt agraït. Vitoria és prevere de la diòcesi de Bilbao i professor jubilat de la Facultat de Teologia de la Universitat de Deusto. Ha publicat nombrosos llibres de temàtica diferent, tot i que una bona part d'ells està relacionada amb la justícia.

Programes TV

Néixer de Nou, TV3. Darrer diumenge de mes a les 9:40h.

Buenas Noticias, TV2. Cada diumenge a les 9:15h.

Visita i segueix la web dels 150 anys de Terol:

<http://terol150.cat>

Escaneja la imatge (codi QR)
amb el mòbil per accedir-hi

ESGLÉSIA
EVANGÈLICA

TEROL 22 (GRÀCIA)
08012 BARCELONA

<http://www.esglesia-gracia.org>